

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI C. C. AL P. M. R.

În zilele de 31 mai, 1 și 2 iunie 1965 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. La lucrările plenarei au participat, ca invitați, membrii Comisiei Centrale de Revizie, ai Comisiei Controlului de Partid, primii-secretari ai comitetelor regionale de partid, șefii secțiilor C.C. al P.M.R., miniștri, președinții sfaturilor populare regionale, conducători ai organizațiilor de masă și ai unor instituții centrale de stat, redactori șefi ai presei centrale.

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a dezbătut:

1. Proiectul Directivei Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970.

2. Proiectul Directivei Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea energiei R. P. Române în perioada 1966—1975.

3. Proiectul de statut al partidului.

La dezbaterile care au avut loc în legătură cu primele două puncte la ordinea de zi au luat cuvântul tovarășii: C. Scarlat, prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați, V. Mateescu, președinte al Sfatului popular regional București, J. Fazekas, ministrul industriei alimentare, D. Balalia, prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploiești, M. Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, P. Drăgoescu, președintele Consiliului Învățământului de cultură generală din Ministerul Învățământului, A. Sencovici, ministrul industriei ușoare, A. Codarcea, președintele Comitetului Geologic, E. Turcanu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava, B. Almășan, ministrul minelor și energiei electrice, V. Cazacu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași, M. Suder, ministrul economiei forestiere, I. Stănescu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia, Gh. Călin, prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara, V. Roman, director al Editurii Politice, C. Drăgan, vicepreședinte al C.C.S., I. Marinescu, ministrul industriei metalurgice, N. Giosan, prim-vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, I. Uglar, prim-secretar al Comitetului regional de partid Maramureș, Șt. Matei, prim-secretar al Comitetului regional de partid Argeș.

În dezbateri s-a subliniat că succesele obținute în dezvoltarea economică și social-culturală a țării în anii șesenalului demonstrează justetea liniei politice a partidului, întemeiată pe aplicarea creatoare a învățaturii marxist-leniniste la condițiile țării noastre, capacitatea sa de a mobiliza întreaga energie a poporului, resursele materiale ale țării în opera de construcție socialistă.

Discuțiile au scos în evidență însemnătatea deosebită a orientării proiectelor de directive spre continuarea neabătută și în ritm susținut a politicii de industrializare socialistă a țării și de creștere cu prioritate a producției mijloacelor de producție — baza dezvoltării complexe și multilaterale a întregii economii naționale, precum și caracterul realist, mobilizator al sarcinilor de plan. Plenara a subliniat în mod deosebit eforturile ce trebuie depuse pentru lărgirea bazei de materii prime și pentru atragerea în circuitul economic a noi resurse, precum și importanța îmbunătățirii continue a repartizării forțelor de producție pe teritoriul țării în vederea dezvoltării economice armonioase a tuturor regiunilor.

Un loc important în cadrul discuțiilor l-au ocupat problemele legate de dezvoltarea energiei în perioada 1966—1975, spre a asigura îmbunătățirea continuă a alimentării cu combustibil și energie electrică a tuturor ramurilor economice și satisfacerea într-o măsură tot mai largă a necesităților de consum ale populației.

Participanții la dezbateri și-au exprimat aprobarea deplină față de măsurile prevăzute pentru întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, consolidarea și extinderea rezultatelor pozitive obținute în dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat și a cooperativelor de producție, mobilizarea susținută a rezervelor și a posibilităților existente în scopul creșterii producției vegetale și animale.

În legătură cu volumul și amploarea investițiilor propuse pentru perioada 1966—1970, s-a subliniat

că acestea vor asigura dezvoltarea și diversificarea producției, valorificarea superioară a materiilor prime, perfecționarea producției, creșterea productivității muncii.

În cursul dezbaterilor au fost scoase în evidență măsurile preconizate pentru promovarea și extinderea tehnicii înaintate în toate ramurile economiei naționale, condiție principală pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul pe anii 1966—1970, cât și măsurile pentru ridicarea continuă a calității produselor.

Relevind preocuparea constantă a partidului și guvernului pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare economică cu țările socialiste, precum și pentru extinderea legăturilor economice cu celelalte state, vorbitorii s-au ocupat de sarcinile ce revin tuturor ramurilor economiei naționale în vederea creșterii schimburilor comerciale externe.

O mare atenție s-a acordat în discuții îmbunătățirii activității de cercetare științifică fundamentale și aplicate corespunzător nevoilor economiei naționale, dezvoltării învățământului, formării și perfecționării cadrelor de specialiști.

Vorbitorii au subliniat faptul că prevederile proiectelor de directive au ca scop principal ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al poporului prin creșterea veniturilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de locuit, a aprovizionării populației cu mărfuri, sporirea volumului serviciilor, dezvoltarea mijloacelor de ocrotire a sănătății, de asistență socială și de protecția muncii.

În dezbateri a fost relevată amploarea pe care a luat-o întrecerea socialistă, în cadrul căreia oamenii muncii obțin însemnate succese în realizarea planului de stat și în îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului.

În plenară au fost făcute propuneri și sugestii de completare și îmbunătățire a unor prevederi din proiectele de directive. Plenara a adoptat în unanimitate proiectul Directivei Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966—1970 și proiectul Directivei Congresului al IV-lea cu privire la dezvoltarea energiei R. P. Române în perioada 1966—1975 și a hotărât ca, după îmbunătățirile propuse în cadrul discuțiilor, proiectele să fie date publicității pentru a fi dezbătute pe larg în organizațiile de partid, în adunări cu masele de oameni ai muncii, în presă, după care vor fi supuse dezbaterii și aprobării Congresului partidului.

La discuțiile pe marginea proiectului de statut au participat tovarășii: C. Drăgan, vicepreședinte al C.C.S., A. Alexa, procuror general al R. P. Române, C. Nădejde, adjunct al ministrului învățământului, B. Solomon, vicepreședinte al Tribunalului Suprem al R. P. Române, B. Zaharescu, membru corespondent al Academiei R. P. Române, S. Bughici, șef de secție la C.C. al P.M.R., I. Banc, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Mureș-Autonomă Maghiară, C. Pîrvulescu, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.M.R., I. Iliescu, șef de secție la C.C. al P.M.R., M. Berghianu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. Cluj, Gh. Stoica, șeful Direcției organelor locale ale puterii de stat, A. Vijoli, ministrul finanțelor.

Exprimându-și deplinul acord cu proiectul de statut, vorbitorii au arătat că el reflectă stadiul actual de dezvoltare a partidului, creșterea forței și maturității sale, a rolului său conducător în toate domeniile vieții sociale, coeziunea și unitatea sa de nezdruccinat, profundul democratism de care este pătrunsă întreaga activitate a partidului, legăturile sale strânse cu masele largi de oameni ai muncii.

În discuții s-a relevat pe larg însemnătatea prevederilor proiectului de statut, care subliniază rolul și sarcinile crescînde ale organizațiilor de partid, aplicarea consecventă a democrației interne de partid și a principiului muncii colective, întărirea continuă a disciplinei de partid, participarea activă a tuturor membrilor de partid la elaborarea și realizarea politicii marxist-leniniste a partidului.

Numeroși vorbitori au apreciat importanța prevederilor proiectului de statut cu privire la desființarea stagiului de candidat, care reflectă schimbările calitative ce au avut loc în viața partidului, în societatea noastră.

Plenara a hotărât în unanimitate să supună Congresului propunerea ca partidul să poarte denumirea „PARTIDUL COMUNIST ROMÂN”, corespunzător etapei actuale de dezvoltare a societății noastre, etapă a desăvîrșirii construcției socialiste și țelului final al partidului — construirea societății comuniste.

Participanții la discuții au făcut, de asemenea, propuneri de îmbunătățire a unor articole ale proiectului de statut.

Plenara a adoptat în unanimitate proiectul de statut și a hotărât publicarea lui, cu îmbunătățirile propuse, în vederea dezbaterii în organizațiile de partid și în presa de partid, după care va fi supus dezbaterii Congresului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al P.M.R., referindu-se la faptul că în anii luptei ilegale a Partidului Comunist au activat, sub conducerea directă a partidului sau în diferite organizații de masă conduse de partid, mii și mii de revoluționari, a arătat că cei mai mulți dintre aceștia au adus o contribuție activă la lupta partidului și au suferit represii regimului burghezo-moșieresc. El a propus ca membrilor Partidului Muncitoresc Român, care în anii regimului burghezo-moșieresc, fără să fi fost membri de partid, au desfășurat o activitate permanentă în mișcarea revoluționară, sub conducerea directă a Partidului Comunist Român sau în organizațiile de masă conduse de partid și au avut o comportare demnă față de dușmanul de clasă, să li se acorde vechimea în partid din momentul intrării lor în mișcarea revoluționară. De asemenea, ținînd seama că Partidul Muncitoresc Român este rezultatul unirii Partidului Comunist cu Partidul Social-Democrat, membrilor P.M.R. proveniți din fostele partide social-democrat și socialist, care au făcut parte din aceste partide în anii regimului burghezo-moșieresc, să li se recunoască vechimea în partid de la data înscrierii lor în Partidul Social-Democrat sau în Partidul Socialist.

Propunerile făcute au fost însușite în unanimitate de Plenara C.C. al P.M.R. urmînd a fi supuse aprobării Congresului partidului.

În încheierea dezbaterilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că marile rezultate obținute în realizarea prevederilor planului de 6 ani constituie baza temeinică a dezvoltării în continuare a economiei noastre naționale. Vorbitorul a analizat pe larg în cuvîntul său sarcinile care revin ministerelor, organelor de stat și economice, organelor și organizațiilor de partid în lupta pentru îndeplinirea obiectivelor viitorului plan cincinal, care constituie un adevărat program de dezvoltare multilaterală a întregii noastre societăți.

În continuare, primul secretar al C.C. al P.M.R. s-a referit la necesitatea organizării unei largi și temeinice dezbateri a proiectelor de directive ale Congresului al IV-lea în întregul partid, de conducerele ministerelor și altor instituții centrale, cu participarea celor mai competenți specialiști și a oamenilor de știință, de organizațiile sindicale, de tineret, de femei, de uniunile de creație și alte organizații de masă și obștești, de toți oamenii muncii.

Proiectele de directive și proiectul de statut vor trebui să stea în centrul atenției conferințelor regionale de partid, care vor avea loc în cursul lunii iunie a.c.

Presă, radio-televizunea, întreaga propagandă de partid trebuie să aibă în această perioadă drept principală preocupare tratarea aprofundată a problemelor fundamentale cuprinse în aceste documente și reflectarea largă a dezbaterii lor de către întregul popor. Dezbaterile vor trebui astfel organizate încît să contribuie la îmbunătățirea întregii activități a partidului, la întărirea continuă a rolului organizator și mobilizator al organizațiilor de partid.

Partidul nostru — a spus în încheiere tovarășul Nicolae Ceaușescu — a demonstrat că este o forță uriașă, a cărei politică este urmată cu nemărginită încredere de întregul popor și avem convingerea că, sub conducerea sa, oamenii muncii din patria noastră vor îndeplini cu succes marile sarcini care ne stau în față.

În colaborare
cu
organizațiile
de masă

INTENSĂ ACTIVITATE CULTURALĂ LA CĂMIN

Moment din piesa „Hipnoza” de Ștefan Berciu, în interpretarea artiștilor amatori ai Casei de cultură din Vatra Dornei, regiunea Suceava.

Este știut că la desfășurarea vieții culturale a satului este necesar să concure mai mulți factori. „Un director de cămin, oricât de priceput ar fi, nu poate face singur treaba” — îmi spunea, zilele trecute, învățătorul Gheorghe Tecioiu, directorul căminului cultural din comuna Orlat, raionul Sibiu. În discuția purtată pe marginea activității culturale a amintit în repetate rânduri aportul comitetului U.T.M. și al comisiei de femei.

Există fără îndoială forme specifice de activitate destinate tineretului sau femeilor. Căminul cultural din Orlat, în colaborare cu comitetul comunal U.T.M. a organizat bilunar seri pentru tineret. Acestea nu se rezumau la dans ci căutau să împletească utilul cu plăcutul. O asemenea seară debuta cu o scurtă expunere despre munca utemiștilor din diferite sectoare ale cooperativei agricole de producție. Tinerii își amintesc cu bucurie de expunerea făcută cu un asemenea prilej de către Aurel Milea, președintele cooperativei agricole, în care au fost evidențiatei frunțașii. Jocurile distractive împletite cu dansul au dat un plus de atractivitate acestor seri instructive.

Deosebit de folositoare s-au dovedit a fi și manifestările organizate în cadrul căminului, cu sprijinul comisiei comunale de femei. Secretara comisiei, învățătoarea Ana Toplăceanu, a ținut săptăminal, la cămin, un curs de croitorie la care au participat peste 40 de femei. Formele de activitate dedicate femeilor au îmbrăcat un salutar caracter practic, dându-se

rețete culinare și sfaturi privind creșterea și educarea copiilor.

Contribuția organizațiilor de masă la viața culturală a comunei nu se rezumă însă la aceste manifestări specifice lor; ele sînt chemate să pună umărul la reușita întregii activități culturale. Comitetul comunal de partid din Orlat a îndrumat în această direcție organizațiile de masă.

Comisiei de femei i se datorește largă participare la cercurile de citit. Chiar în casa Mariei Pîriu, președinta comisiei de femei, își desfășoară activitatea cel mai bun cerc de citit din comună.

În ceea ce privește viața artistică, aportul tineretului este hotărîtor. Nu există formație în care să nu-i găsim prezenți pe utemiști. În brigada artistică și în echipa de teatru ei sînt nelipsiți. Pînă în iarnă îi găseam și la cor, și în echipa de dansuri. Da, pînă în iarnă pentru că aceste două forme de activitate artistică s-au desființat. Nu din lipsă de participare ci — așa cum motivează directorul căminului cultural — din lipsa unor instructori. Aici la Orlat a existat un cor de peste o sută de persoane care s-a dezorganizat. Să presupunem că în Orlat nu se găsește un cadru didactic care să-și poată asuma cu competență rolul de dirijor. Comuna însă nu este departe de centrul raionului. Oare Casa raională de cultură nu se simte răspunzătoare de faptul că tinerilor din Orlat le-a fost răpită bucuria unei complexe vieți artistice? Știm că în regiunea Argeș, de pildă, există bunul obicei ca u-

nele case de cultură să sprijine concret, chiar cu instructori, unele formații sătești. De ce la Sibiu nu se poate face același lucru? Cu mai puțină comoditate s-ar găsi soluții.

Și pentru ca să ne întoarcem la Orlat trebuie arătat că unele probleme se pot rezolva și cu mijloace locale. Există, bunăoară, o fanfară formată numai din oameni vîrstnici care au deprins, în decursul anilor, mînuirea instrumentelor. Unii dintre aceștia îi mai inițiază și pe tineri. Însă consiliul de conducere al căminului cultural nu s-a gîndit că ar putea găsi o formă organizată în cadrul căreia instrumentiștii experimentați să predea sistematic ștafeta celor tineri.

În general activitatea culturală din Orlat cunoaște o scădere în ultima vreme. După o perioadă în care conducerea căminului cultural, în colaborare cu organizațiile de masă au dovedit că se pot face multe acțiuni frumoase, acum domnește o acalmie care nu-i tulbură somnul nici măcar directorului de cămin. Pînă la data de 12 mai, nu se făcuse încă planul de activitate pentru trimestrul doi. Motivul încearcă să ni-l explice directorul căminului: „Nu ne-a chemat nimeni să ne spună”. Oare era necesară o ședință sau o circulară specială pentru ca tov. Gheorghe Tecioiu să fie convins că este nevoie de un plan de activitate chiar și pentru acest trimestru? Nu este normal ca viața culturală să hiberneze în plină vară.

A. CROITORU

Manifestări atractive

A lături de toți camenii muncii, activiștii culturali din raionul nostru întîmpină cu manifestări cit mai variate și mai atrăgătoare cel de al IV-lea Congres al partidului. În prezent, în satele și comunele raionului, în afara conferințelor și expunerilor României socialiste în plin avînt, Viitorul luminos al patriei, Oltenia și perspectivele ei de dezvoltare, Noua tinerete a orașului Caracal, au loc și alte manifestări care infățișează spectato-riilor realizările dobîndite de poporul nostru în diferite domenii. Astfel, de curînd, biblioteca raională a organizat în Caracal un concurs de recitări pe teme: Partid, iubit conducător și Țară scumpă, să-nflorești. Locuitorii din Caracal au mai avut posibilitatea să participe și la simpozionul Poezia română contemporană.

Acțiuni asemănătoare au loc și la căminele culturale. De pildă, în comunele Preajba de Pădure, Stoenesti, Băbiciu, Boșteni și altele, s-au desfășurat seri literare cu tema Figuri de comuniști în literatura noastră, iar în comunele Mirșani, Dioști, Corlătești, Gostavăț, sătenii au făcut o interesantă călătorie pe hartă prin centrele industriale ale regiunii Oltenia.

Realizările din țară cit și cele din regiune sînt popularizate prin ciclul de filme Să ne cunoaștem patria, ce rulează la toate cinematografele sătești, ca și prin expozițiile volante Realizări industriale în regiunea Oltenia și Realizări în raionul Caracal în perioada dintre cele două Congrese.

În această perioadă, în satele și comunele raionului nostru au loc nu numai manifestări culturale de masă ci și diverse programe artistice. Echipele de teatru care sînt antrenate în cel de al IV-lea Festival bienal I. L. Caragiale, prezintă piese inspirate din actualitate. Astfel, formația de teatru din comuna Celaru a dat spectacole cu piesa Este vinovată Maria Serafim? de Laurențiu Fulga, în comunele Amărăști, Dobrotești și Redea. Celelalte formații artistice își desfășoară activitatea în cadrul ștafetei culturale Cîntare partidului. Cu această ocazie brigăzile artistice fac cunoscut, prin programele noi, înfăptuirile din ultimii ani din satele și comunele respective.

În preajma deschiderii lucrărilor celui de al IV-lea Congres al partidului, vor avea loc, într-o serie de comune, festivaluri artistice în care se vor întreci cele mai bune formații, cei mai buni artiști amatori, care vor einști așa cum se cuvine marelui eveniment din viața poporului nostru.

GHEORGHE PETRESCU
secretarul Comitetului raional
pentru cultură și artă Caracal

VARIETATEA REPERTORIULUI

Faza intercomunală a Festivalului de teatru I. L. Caragiale a antrenat 50 de formații din raionul Slatina. Demn de remarcat este faptul că numărul echipelor participante îl depășește pe cel al comunelor, dovedind astfel bogăția vieții artistice. Unele comune, ca Scornicești, Curtișoara, Potcoava s-au prezentat în concurs cu cite două formații.

Repertoriul s-a bazat în special pe piesele într-un act legate de problemele cooperativei agricole de producție.

Succesul fazei intercomunale ar fi fost complet dacă ar fi existat o mai atentă preocupare în stabilirea repertoriului. Au fost ca-

zuri cînd echipe din comune vecine s-au prezentat cu aceeași piesă. La faza care a avut loc la Optași, de pildă, din patru formații două au jucat Un cîntec din fluier. Cui îi servește această monotonie? Spectatorii în mod sigur sînt dezavantajați. Nu este vorba numai de concursul propriu-zis ci și de faptul că în felul acesta nu se poate face schimb de formații între comune. Spec-

NOTE

tatorul vrea să vadă cit mai multe piese, să nu audă aceleași replici spuse atît de artiștii amatori din satul lui cit și de cei din satul vecin. Stabilirea unui repertoriu variat pe plan raional cere, fără îndoială, efort din partea tovarășilor de la casa de cultură. Îi invităm să-l facă.

ÎNCHIS PENTRU RENOVARE ?

La Casa raională de cultură din Sibiu a funcționat cu bune rezultate un studio al artistului amator.

În luna martie, instructorii formațiilor de teatru din comune au ascultat expunerea artistului emerit Costel Rădulescu despre machiaj, costum și recuzită. Instructorilor brigăzilor artistice li s-a vorbit despre rolul satirei și umorului în programele de brigadă; instructorilor de dansuri li s-a arătat cum să monteze o suită de dansuri locale, iar cei care se ocupă de formațiile corale și instrumentale au învățat să analizeze o partitură muzicală.

Aceasta a fost în luna martie. De atunci, studioul și-a închis porțile, deși ar putea aduce o prețioasă contribuție la buna desfășurare a festivalului bienal de teatru.

La Făcăieni și Săveni

Lucrări hotărâtoare pentru soarta recoltei

În comuna Făcăieni, raionul Fețești, începerea lucrărilor de întreținere a fost precedată de ample discuții la nivelul brigadierilor și șefilor de echipe. Ținând seama de experiența anilor trecuți și de starea vremii, s-a stabilit ca, la porumb, să se dea patru prașile manuale și trei mecanice. Crusta for-

părea dăunătorii. Cum era și firesc s-a discutat încă o dată problema depistării și stîrpirii lor. La cooperativa agricolă din Săveni dăunătorii au atacat întreaga suprafață cu floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Controlînd cu atenție, s-a constatat și prezența rățișoarei pe 1 300 ha. cu porumb. Fiind pregătiți, membrii co-

spus și ea cuvîntul în această perioadă prin programul „Floare nouă pe ogoare” axat tocmai pe problema atacată de campaniei agricole — întreținerea culturilor.

E drept că și la Făcăieni, căminul cultural, în colaborare cu biblioteca, a organizat în luna mai la sectorul legumicol o întîlnire cu lucrătorii din

sector. În cele expuse, brigadierul s-a referit la importanța calității muncii în sporirea producției la hectar și la folosirea ghivecelor nutritive la plantatul roșiilor în cîmp — procedeu folosit anul acesta pentru prima oară. Inițiativa este destul de interesantă. Dar, după cum cu o floare nu se poate face primăvară, nici cu una sau două manifestări culturale nu se poate vorbi de sprijin efectiv în campania agricolă. Cum poate fi justificată lipsa totală a conferințelor agrotehnice din planul trimestrial al căminului? Pentru întreg trimestrul II s-a prevăzut o singură seară de calcul cu tema „Cum sporește producția și venitul prin aplicarea unui număr suficient de prașile”. Tema este foarte bine aleasă dar nu-ți vine să crezi, a fost prevăzută către sfîrșitul lunii iunie. Cui mai ajută? Oare numai atît se poate face într-o comună ca Făcăieni, unde există două cooperative de producție cu mii de hectare teren?

Membrii cooperativelor agricole de producție din cele două comune și-au propus să realizeze în acest an sporuri de recoltă la hectar. Campania agricolă este în toi, lucru de care nu trebuie să uite nici activul cămineiilor culturale. Ne referim, mai ales, la tovarăsa Felicia Stanciu, directoarea căminului cultural din Făcăieni. De condiții nu se poate plînge. Se cere însă mai multă inițiativă.

NICULINA DENDRINO

Președintele Dumitru Diaconescu, inginerul agronom Ion Cazacu și cooperatorul Ion Curcu de la cooperativa agricolă de producție Gostinu, raionul Giurgiu, controlează stadiul de dezvoltare a grîului

mată din cauza ploilor a împiedicat răsărirea uniformă la unele culturi. Așa s-a întîmplat pe suprafața însămînțată cu floarea-soarelui, unde plantele nu răsăriseră decît în proporție de 75 la sută. Aplicarea urgentă a prașilei a permis răsărirea tuturor plantelor, distrugîndu-se totodată și buruienile în curs de dezvoltare.

Membrii cooperatori din Săveni au căutat să folosească fiecare zi favorabilă lucrărilor de întreținere. Pînă la data de 19 mai, s-a prășit mecanic, printre rînduri și manual pe rînd, întreaga suprafață cu floarea-soarelui, iar la porumb s-a aplicat o lucrare cu grapa stelată pe 1 630 hectare.

RĂRITUL, O LUCRARE IMPORTANTĂ

Asigurarea unei densități optime, în funcție de soiurile cultivate și de fertilitatea solului, iată elementul important pe care l-au avut în vedere cei de la cooperativa agricolă de producție „Prietenia româno-coreeană” din Făcăieni. Pentru hibridii tardivi, bunăoară, s-a stabilit o densitate de 30—31 000 plante cultivabile la hectar, iar pentru hibridii semitardivi o densitate pînă la 33—34 000 plante la hectar. Și la floarea-soarelui densitatea variază, în funcție de sol, revenind, în medie, cîte 32—33 000 plante la hectar. Răritul la această cultură a durat numai 5 zile fiind încheiat încă la data de 15 mai. E o realizare lăudabilă. La executarea răritului s-a urmărit îndeaproape respectarea indicațiilor date, luîndu-se măsuri pe loc, acolo unde se încalcă disciplina. Șeful de echipă Costică Negrea din brigada nr. 2, bunăoară, nu a controlat cu atenție executarea răritului. Greșala a fost descoperită și lucrarea a fost refăcută pe seama celor care au făcut treabă de mîntuială ceea ce a constituit o bună învățătură pentru toți.

Aceeași preocupare pentru asigurarea unei densități optime am întîlnit și la cooperativa agricolă de producție din Săveni. Din cauză că solul acumulase o rezervă foarte mare de apă era necesară o revizuire a densității stabilită la începutul campaniei agricole.

A FI PREVAZĂTOR

Primul semnal a fost dat de persistența ploilor și a timpului răcoros. În asemenea cazuri, se știe, pot a-

operatori au trecut imediat la aplicarea tratamentului cu insectofungicide și la data de 18 mai suprafețele atacate se aflau în afara oricărui pericol.

OPERATIV DAR... ȘI EFICACE

Activitatea culturală, dacă răspunde preocupărilor curente ale membrilor cooperatori, are un rol însemnat. În aceste zile, mai ales, se cere operativitate și manifestări care să fie eficiente. Tocmai de acest lucru a ținut cont directorul căminului cultural din Săveni, Anghel Alexe, cînd și-a întocmit planul de activitate. Foarte utilă s-a dovedit conferința cu tema „Măsuri agrotehnice pentru întreținerea culturilor primăvara” ținută de inginerul agronom. Așadar o temă concretă și foarte bine plasată în timp (28.III) astfel că recomandările puteau fi aplicate în practică. Menită să mobilizeze oamenii la o acțiune de durată mai lungă a fost conferința cu tema „Cum putem îmbunătăți solurile podzolice, nisipoase și sărăturoase”. Accentul deosebit s-a pus pe îmbunătățirea terenurilor nisipoase specifice cooperativei agricole din Săveni.

Directorul căminului cultural din Săveni organizează și unele acțiuni la locul de muncă. Printre acestea, poate fi amintită cea cu tema „Producerea răsădului și plantarea lui în cîmp” ținută de brigadierul Gheorghe Dragomir. Foarte apreciate sînt discuțiile organizate pe teme ca „Principali dăunători ai culturilor din regiunea noastră”, discuții ce au avut loc la începutul lunii aprilie. Această acțiune, ca de obicei, a fost urmată de program artistic. Nu lipsesc din activitatea căminului cultural nici seriile de calcul atractive și mobilizatoare. În ziua de 22 mai, bunăoară, tema abordată a fost „Prășitul mecanic și manual executat în condiții optime și de bună calitate duce la sporirea producției la hectar”. Foarte frecvente vor fi în activitatea căminului cultural acțiuni ca „Bilanțul zilei” și „Întîlniri cu președintele”.

Brigada artistică de agitație și-a

Oameni despre oameni

De curînd, corespondentul nostru Tache Vasilache din comuna Cîndești, raionul Piatra Neamț, ne-a trimis două scrisori în care ne relatează despre activitatea a doi oameni cu profesii diferite și din locuri diferite, dar cu aceeași dragoste și dăruire față de muncă. E vorba de învățătoarea Marieta Culbece din Cîndești și medicul Iancu Ghelberg din Buhuși.

ÎNDRĂGITĂ ȘI APRECIATĂ

Încă din anii copilăriei, Marieta, fiica țaranului Toma Domoșeanu, s-a remarcat prin vrednicia ei. A fost elevă frunțasă atît la școala din Cîndești cît și la școala pedagogică din Piatra Neamț unde s-a pregătit temeinic pentru profesia de învățătoare pe care și-a ales-o.

În anul 1952 Marieta s-a întors în comuna natală ca învățătoare. De atunci i-a înconjurat cu multă dragoste pe copii, ocupîndu-se de educația lor. În afara orelor de clasă, pe Marieta puteai s-o întîlnești la căminul cultural, la sediul sau pe tarlalele cooperativei agricole de producție, unde discuta cu sătenii diferite probleme și mai ales despre activitatea artistică, pentru care simțea o atracție deosebită. În anul 1953, Marieta a înjghebat o formație de dansuri cu tinerii Ion Brînzachi, Gheorghe Rachene, Ion C. Ciobanu, Virginia Nichifor, Valeria Bălan. An de an formația s-a mărit și și-a îmbogățit repertoriul. Astăzi, tot sub îndrumarea Marietei Culbece, echipa de dansuri este apreciată nu numai la noi în Cîndești ci și în comunele Redin, Borlești și Ruseni unde a prezentat mai multe spectacole, toate bucurîndu-se de succes.

II DATORĂM RECUNOȘȚINȚĂ

Țăranul Gheorghe Grigoraș din Cîndești suferea de hernie și mulți ani el s-a codit să se ducă la doctor. La cei 71 de ani pe care îi implinise, boala devenise deosebit de supărătoare; de aceea, la începutul lunii februarie a ajuns, cu multă frică, în fața medicului chirurg Iancu Ghelberg de la spitalul unificat din Buhuși. După ce l-a consultat, medicul i-a spus:

— La matală, moș Gheorghe, e o treabă ușoară. Te operez și peste o săptămînă poți juca la horă.

Zîmbetul ce și tonul medicului au alungat teama bolnavului. În timpul operației vocea blîndă care-l întreba cîți copii are, cîți nepoți, cîți strănepoți și altele ca și mina sigură a chirurgului au făcut ca vremea să treacă pe nesimțite. Operația s-a terminat cu bine, adevărindu-se pentru Gheorghe Grigoraș zicala „Ți-a luat boala cu mina”.

Gheorghe Grigoraș nu e singurul din comuna noastră care a trecut sub bisturiul medicului Iancu Ghelberg. Și Petre Păduraru, Ion C. Culbete, Gheorghe I. Sirbu, Ileana Gherasim, Paraschiva Gh. Ablajoiu și mulți alții cu care am discutat, mi-au vorbit cu aceeași recunoștință despre felul cum chirurgul Iancu Ghelberg i-a îngrijit în timpul cît au fost internați la spitalul unificat din Buhuși.

VOIAJORUL

Fragment din romanul „Cărțile Horodiței” de V. EM. GALAN

Din cele menționate în acte pe numele lui Emeric Maisz-Tilmaciu, pentru Iacob Mănescu se potrivea doar una: cunoașterea limbilor română, maghiară, germană. Zestrea copilăriei brașovene...

Iacob Mănescu — muncitor de la 12 ani: electrician... un timp și lăcătuș... doi ani practică în strungărie... Către 19 ani a fost câteva luni ziarist. Asta, în timpul liber: două-trei ore pe zi, plus patru-cinci pe noapte. Secretar de redacție — „pentru legătura cu tipografia” — la un săptămânal destinat tineretului, publicație condusă din ilegalitate de Partidul Comunist. Muncă voluntară, prin ea însăși răsplătită — nicidecum profesie... În 1940, Iacob Mănescu trebuia să abandoneze „ciocanul”. Trebuia — folosind expresia obișnuită — să se ilegalizeze.

Doi ani și câteva luni, Iacob Mănescu s-a numit Alecu și a trăit în plin București, în felurite pivnițe pe care le-a schimbat de mai multe ori, fără să numere schimbările și fără să le socotească schimbări. În tot acest timp n-a văzut lumina zilei măcar o secundă: răspundea de activitatea unei tipografii clandestine unde, ades, pentru lungi perioade, singurul tipograf rămânea el.

...Iar din noiembrie 1942, în zona Caransebeș-Aiud-Valea Jiului, s-a ivit Emeric Maisz-Tilmaciu.

★

Domnul Emeric Maisz-Tilmaciu:

Un ins mai degrabă mărunțel, străveziu la obraji, aproape chel, cam bătrâncios — dar nu atât din

pricina înfățișării, cât mai curînd din pricina pedantei desuete pe care o punea în îmbrăcăminte, în gesturi, în felul de a vorbi. Un funcționar comercial ros de ambiții, ca alții alții, eșuat într-o muncă periferică, disprețuită, „de teren”: locuind, practic, ba într-un tren, ba într-altul — dar încercînd, printr-o valiză cu etichete luate de cine știe unde, prin mănieră copiate prost de la cine știe cine, să treacă drept ceva mai mult decît un pîrlit oarecare... Apărere uneori printre voiajori asemenea specimene! Dar, firește, indivizii ca acest Maisz-Tilmaciu erau ocoliți de adevărații voiajori; cu scribă neascunsă!

Asupra lui Emeric Maisz-Tilmaciu, agenții Siguranței nu și-au oprit atenția decît hăt tîrziu — la 19 august 1944. Atunci, cu prilejul unei razi în trenul Simeria-Petroșani, un locotenent de jandarmi calificat într-ale bursei ca un general, observă pentru cei doi civili care-l întovărășeau că firma Valex, patroana lui Maisz-Tilmaciu, „lichidase” de patru luni. Voiajorul nici nu clipi: era adevărat, firma „lichidase”, dar permisul de cale ferată era plătit legal pe-un an întreg, era nominal, iar dreptul de a „tatona piața pe cont propriu”, în vederea „fundării unei afaceri pe cont propriu”, nu putea fi contestat nimănui.

Din pricina furiei, voiajorul, găsind tot mai greu cîștigurile pe românește, încheie într-o germană nemai-pomenit de ascuțită. Fu întrebat totuși, dacă avea cîștigurile „autorizație de călătorie C.F.R.”.

Avea... O smulse dintr-o despărțitură a portofelului și o zvîrli în nasul locotenentului — împreună cu alte hîrtii înhățate probabil întîmplător.

La Petroșani coborî totuși din tren cu presentimentul că va fi urmărit. Și se convinse imediat că era urmărit.

Luă trenul următor pînă la graniță, pierdu cîteva ore prin vamă, apoi reveni. (Prefera să fie urmărit cu bănuiala că face vreo contrabandă — aur, devize...)

În rest, nu-și schimbă felul de viață. Trăi întocmai ca mai înainte — deși urmărit mereu, din tren în tren, din gară în gară.

★

Urmărit mereu: 19 august... 20 august... 21... 22... 23 august...

În cinci zile, dosarul Maisz a totalizat la Siguranță 37 rapoarte. Semnate de 19 agenți specializați în discreta supraveghere a operației discret numite „F. A.” — fuga aurului. Pasămi-te, se observase că de-o vreme, pe sub mînă, generali și diplomați hitleriști, colaborînd cu prieteni devotați lor din imediata apropiere a Antoneștilor, scoteau din România „valori” sub toate formele. Uneori spre Berlin — și atunci Siguranța, procedînd „conform dispozițiilor știute”, trebuia să deschidă ochii doar cît era necesar pentru înregistrarea valorii aproximative și pentru redactarea unui raport „strict confidențial”; după care, tot

„conform dispozițiilor știute”, trebuia să închidă ochii. Altele însă aveau la calea Elveției ori Suediei — și, în asemenea cazuri, Siguranța valahă, spălîndu-se pe mîini, ținea prin cel mai înalt reprezentant al său, o ședință cu doi delegați ai Gestapo-ului, specializați și ei în branșa respectivă; apoi, Siguranța aștepta cuvenitele mulțumiri, avansări, „cruci de fier” — sau muștrări, fulgere și trăsnete.

Așadar, 37 rapoarte. Consternant de asemănătoare și, ai fi zis, nu pentru Siguranță redactate, ci pentru arhiva vreunui psihiatru.

În plin război, într-un stat de multă vreme pe dric, „numitul Maisz” plănuita tîhnit, se părea, neprecupețîndu-și sudoarea frunții, o afacere pe care, vădit, în mai puțin decît 10—15 ani n-avea cum o pune pe picioare. Dacă n-o fi fost vorba de aparențe înșelătoare, de-un truc, atunci „numitul” era probabil un maniac.

Emeric Maisz-Tilmaciu aduna tot felul de produse rurale. Mostre — tîcșit geamantanul: ghemuri de lînă, turte de ceară, cîrămizi, țigle, burdușele de brînză, vase de teracotă, fragmente din tot felul de țesături și împletituri etc. O etichetă atașată grîjului fiecărei mostre preciza lapidar, sub titlul Prospect, cele de cuviință: unde se producea marfa respectivă, în ce cantități, prețul achiziției, locul și cantitățile unde s-ar fi putut vinde, cheltuielile de transport și desfacere, beneficiile maxime și minime realizabile în diverse condiții, capitalul maxim și minim necesar în „varianta p. i.”, în „varianta e. m.” sau „varianta E. I.” ș. a. m. d.

Cu sirguință inegalabilă, dormind exclusiv în trenuri și uneori pe tamboane sau pe acoperișul vagoanelor supra-aglomerate, Maisz-Tilmaciu colinda țirgurile, piețele, casele a tot felul de meșteri, baci, negustori, speculanți. Dintre cei nouăsprezece agenți, cinci (unul în haine de popă, altul în haine de pădurar, ceilalți dîndu-se drept — succesiv — negustor, moașă, pleșcar suspect inițiat în contrabandă cu orice), așadar, cinci, călătoriră cu Maisz-Tilmaciu căutînd un prilej pentru a-i cotrobăi prin geamantan. „Suspectul” adormi la timp, și, drept urmare, trei agenți raportară despre conținutul geamantanului, semnalînd mai ales suspectele „variante”: p. i.? e. m.? E. I.? Din motive independente de voință „suspectului”, al patrulea agent n-a izbutit să procedeze la fel: călătorii neavertizată din preajmă, crezînd că e vorba de-un furt, au făcut gură pînă cînd proprietarul geamantanului, nemai-avînd ce face, s-a trezit; jucîndu-și rolul pînă la capăt, agentul dispăru — ca orice borfaș. (Raportul său fu cuprinzător, totuși: înainte de a adormi, Emeric Maisz mîncase, țînînd aproape jumătate de ceas geamantanul pe genunchi, larg deschis, sub privirile agentului). Mai abil, sau mai norocos, s-a dovedit al cincilea agent — „moașă”. Atrăgînd suspectul într-o discuție, oarecum amicală, femeia înghiți cîteva prelegeri economice, axate toate pe ideea că „deoarece, doamna mea, după război nu vor mai exista orașe, comerțul, acum, în ceasul al unsprezecelea, trebuie să-și orienteze antenele către producția rurală!”. Ilustrîndu-și ideile, suspectul prezentă auditoarei întreg conținutul geamantanului, piesă cu piesă, etichetă cu etichetă — nu numai mostrele, ci și o mică gospodărie personală, în întregime „produs rural” (lenjuri de rezervă, săpun, papuci, perie de ghețe). Această prelegere fu extrem de utilă Siguranței, deoarece abia grație raportului „moașei” își găsi dezlegarea „misterul variantelor” „p. i.” însemna „bîzîndu-se doar pe piața internă”, „e. m.” însemna „beneficiînd de-un export moderat”, „E. I.” însemna „regim de export intens”.

Spicuind prin rapoartele celorlalți agenți, volumul observațiilor nu creștea substanțial.

Uneori, folosînd mostre luate dintr-o regiune, Emeric Maisz încerca prin tot felul de sondaje să afle dacă nu cumva alte regiuni i-ar putea furniza aceleași produse mai ieftin... unele rapoarte îi semnalau mici manii personale de exemplu, în pofida crizei de hîrtie, suspectul pretindea ca tot ce cumpăra pentru frugălele-i mese din tren, măcar și numai două ridichi, să fie „împachetat corect, igienic”.

A fost în dosarul Maisz și un al 38-lea raport, acesta alcătuit altundeva, de alți inși, pe alte căi. Preciza că fosta firmă Valex avusese un salariat cu numele Emeric Maisz; semnalmintele aceuia nu corespundeau cu ale voiajorului suspect (era anexată și o poză); mai mult, se preciza că acel Emeric Maisz murise indiscutabil la 2 aprilie 1942.

Dacă ultimul raport ar fi ajuns lîngă celelalte mai devreme, atunci poate că Siguranța, punîndu-și agenții pe jărat, ar fi observat și alte ciudățenii. De pildă, ar fi observat măcar că între oamenii cu care Emeric Maisz avea de-a face, deși mereu alții, erau uneori anumite asemănări: cutare precupețea din Lupeni (vînduse suspectului două mere), purta aruncat pe umăr un căpăstru de cîneșă; tot un căpăstru purta pe braț anticarul din Sighișoara (vînduse suspectului niște hîrtie de împachetat); și se mai iviseră căpestre — la un acar din Simeria, la paznicul unei case pustii din Deva... Sau: în Țirgu-Jiu, Maisz-Tilmaciu luase tot felul de informații despre cîrămizi, case și locuri virane, discutînd cu un fost zidar ajuns paznic la cimitir; și zidarul său purta o imensă pălărie de paie, cu totul originală în sudul Carpaților, obișnuită doar în portul săsoaicelor dinspre Sighișoara. Iar la Aiud, foarte ostentiv, Emeric Maisz-Tilmaciu, mergînd spre centrul orașului, își încredințase geamantanul unui hamal de ocazie — acesta cu pălărie specifică țărănilor din preajma Țirgului-Jiu. Amănunt legat poate și de faptul că, la Caransebeș, bătrîna de la care Maisz-Tilmaciu cumpărase în trecut un pahar de sifon cald, coctil, își apăra taraba de asaltul soarelui și-al viespiilor cu ajutorul unei marame soioase, provenite fără îndoială din părțile Aiudului. Și așa mai departe — apariții cărora pînă la urmă, probabil, li s-ar fi prins firul: căpestre... pălării... basmale și marame... seceri ruginite sau nou-nouțe... linguri de lemn... vedre uscate cu doagele desfăcute... Dacă al 38-lea raport ar fi ajuns lîngă celelalte mai devreme... dacă Siguranța

afînd că actele lui Emeric Maisz-Tilmaciu sînt fals și-ar fi adus aminte de-un de mult dispărut Iacob Mănescu.

Dar Siguranța n-a avut la dispoziție decît zilele 19, 20, 21, 22 și 23 august. Iar al 38-lea raport, ajuns în dosar pe ziua de 28 august, a fost adnotat marțial, cu creion chimic; de-o mînă moale: „Identifică fără dubiu a fi Mănescu Iacob zis Melinte, zis Jo: Mann, cunoscut pentru activitate comunistă notorie 1932—40, apoi emigrat U.R.S.S. Semnalat cazul D. G. 321 solicitînd dispozițiuni, numitul putîndu-se aresta reține pe cale polițienească pentru falsă identitate e Refuzîndu-mi-se dispoziții scrise și nepuținînd acționa numitul a dispărut pe ziua de 24 VIII 1944, declarînd a pleca direcția București, ceea ce s-a verificat ca fiind direct, în gară, prin B. R. și S. L. însărcinîndu-și cu urmări atunci pe teritoriul în supravegherea noastră”.

Timp de aproape doi ani, prin peregrinările lui comerciale, Iacob Mănescu, înlesnise coordonarea activității Ajutorului Roșu pe cîteva județe. Călătorii, întîlniri, ciorovăieli de afaceri, mostre, etichete, hîrtie ambalaj? Da; cheltuiind, în toate, seriozitate și puțin de maniac incurabil — deși deseori acesă activitate n-avea alt rost decît derutarea eventualilor urmăritori. Pentru că, și mai dese ori, schimbul „informații comerciale”, „mostre” și „hîrtii” se schimba cifrat de informații.

Mai de oameni erau gata să vină în ajutorul comunistilor închiși; cu alimente, cu îmbrăcăminte, cu bani. O rețea de activiști ai Ajutorului Roșu cunoștea ofertele, înjgheba uneori și mici depozite secrete... Deseori venise necesară o anumită centralizare: trebuia știți ce reprezentau și unde erau aceste mici depozite simple oferte... trebuia știut cum se poate ajunge la ele fără a-i expune la represalii pe doșdori... trebuia știut ce putea fi trimis direct în vreo închisoare ori vreun lagăr — și cum, și cul și prin cine... trebuia știut ce va fi îndreptat spre familiile comunistilor din ținuți — și, din nou, spre care familie, cum, prin cine trebuia știut de asemenea ce sume puteau fi centralizate în fondul pentru apărarea comunistilor la procese...

Pentru a întări rețeaua Ajutorului Roșu în cele cîteva județe colindate de Iacob Mănescu-Maisz, călătorii rețea de activiști trimisese în 1942 o echipă de activiști cu experiență sigură pe tărîmul muncii ilegale. Nu știu unuia numele adevărat. Nu se întîlniseră direct niciodată — sau poate se întîlniseră fără știțe, poate erau vechi cunoscuți și nu aflaseră... În chipa era totuși echipă, munca riguros coordonată.

Desene de Neagu RADULESCU

DIN PRODUCȚIA CEROURILOR LITERARE

CÎNT PARTIDUL

Cînt ale țării mindre frumuseși
Și toată bogăția nesecată,
Ce-n proaspete și limpezi dimineți
Sporește rodu-n brazda-nsămînată.

Cînt țărilor-ntinse și mănoase
Cu lanuri ce se pîrguie în soare
Și zilele acestea luminoase
Ce zări deschid spre vremea viitoare.

Cînt zorile ce oglindesc în rouă
Dorința și nădejdele de bine,
Avîntul cald și viața noastră nouă
Și limpezimea zărilor senine.

Cînt meșterul care urzește zidul
Ce-nalță schele către viitor, —
Dar mai presus de toate, cînt partidul
Ce călăuză mi-e și-ndrumător.

GEORGE BREAZU

ÎN COLOANĂ

În pădurea de steaguri se-nlănțule
toată slăcără oțelului dur,
tot aurul holdelor dănjuitoare,
tot cerul de-azur...

Și sub pădurea steagurilor mari
fluviul de oameni cu caldele unde
crește furtunos pe asfalt,
bucuria muncii s-o inunde...

Trecînd ca pe-o mărășă cale astrală
au sint un arbore din pădurea drapelilor,
o picătură din fluviul adînc de Mal
ce crește furtunos pe magistrală.

CONSTANTIN TH. CIOBANU

DIMINEȚILE MELE

Și pe-aici au trecut apele mari, cejurile...
Într-un zori, livezile de meri au înflorit.
Holdele-nalte mi-au trezit diminețile
Cu strigătul lor de aur împlinit.

Și soarele mi-a răsărit dintr-un capăt de miriști
Și cerul și-a așternut covorul albastru de liniști.
De-atunci, așa sint diminețile mele:
Pe-un umăr cu soare, pe altul cu stele!

DUMITRU GRIGORAȘ

RĂDĂCINILE

Ele niciodată nu pot ști,
dacă afară e noapte sau zi,
nimeni pînă acum nu le-a spus,
cum arată la chip pădurea de sus.

Doar după pașii iuși și mărunți,
cunosc ciutele în goană prin munți,
doar după pămîntul de-asupra lor încălzit,
cunosc cerbul dormind obosit.

Numai cînd aud pe ramuri șiroaie
își dau seama că afară e ploaie,
numai cînd arborii se clatină-n vînt,
știu că-s furtunul pe pămînt.

Amarnic însă se-nșeală,
crezînd că afară vremea e calmă,

atunci cînd arborii doborîși de secure,
au plecat de mult din pădure.

VASILE BUȚAN

DESCÎNTEC

Vintule venit din ceruri
Sau de undeva din munți
Dă-mi din caldă ta răcoare
Să mingii aprinse frunți.

Mare cu atîtea ape
Fă-mă un izvor de stîncă
Să mă bea în limpu-amezilor
Oamenii cînd sint la muncă.

Dă-mi și tu pădure blîndă
Dă-mi din umbra ta cea deasă
S-o aștern celor din cîmpuri
La odihnă după masă.

Și-nspre seară cînd se-ntorc
Cu-adieri de cîmp, de fin
Vreau pe chipurile lor
Ram de soare să rămîn.

ILEANA ROMAN

FLORILE

Nu au crescut așa sălbatic
din semințele vîntului,
nici apele nu le-au udat rădăcinile,
ci au încolțit
din inimile oamenilor
scăldate de izvoarele sudorilor;
de aceea petalele au crescut
în forma palmelor.

ION MINEA

sub îndrumarea aceleiași „legături superioare” — e femeie firavă, de curînd căsătorită cu un controlor C.F.R. din Simeria, care, pesemne gelos, o purta după el din tren în tren, prin gări și țîrguri. Cînd eticheta de pe vreo mostră a domnului Emeric Maisz-Tilmațiu înregistra nume ca „nea Ionașcu Pralca” sau „nea Ion Lupu”, eticheta desemna femeia aceasta, pe numele ei conspirativ: nea Ion.

Pînă la 23 august 1944, Iacob Mănescu — oficial numindu-se Emeric Maisz-Tilmațiu, conspirativ numit Cărămidă — a fost unul din membri echipei.

★

În noaptea cînd s-a cîntat prima dată la radio comunicatul „Întoarcerii armelor”, Emeric Maisz-Tilmațiu era la Crăciunelu — mică gară pustie în podișul transilvan.

Un singur birou luminat — dar cu ferestrele de mult și parcă pentru vecie cătrănite, oarbe. Numai pe geamlicul ușii, o rogojină spînzurată cu ani în urmă și rărită de propria greutate scăpa din cînd în cînd spre un același punct al peronului o trîmbă de lumină tristă — descoperindu-l și redescoperindu-l într-una, neclintit, pe suspectul domn Emeric Maisz.

Așteptînd un problematic tren spre Simeria, suspectul dormita încercînd să încomodeze pe-o leșitură a zidului. Consecvent pînă la capăt obiceiurilor și manierelor lui: pe zid așternuse o batistă imaculată... valiza, alături, așezată pe două surcele pentru a nu i se prăvăli fundul... pe valiză, împăturită exemplar, haina de lustrin prindea, în bătaia luminii puține, scilicet de armură patinată... peste haină, ca într-o vitrină, pălăria. Oricît de zgîrcit și capricios răzbătea lumina, nu se cerea să fie neapărat copoi al Siguranței pentru a înțelege: unica preocupare a suspectului era să nu adoarmă de-a binelea, pentru a nu-și boji cumva dunga pantalonilor.

La nici zece metri de Maisz, în beznă compactă, zăcea nefericit urmăriitorul său, agentul Siguranței. Intrase în tură de numai cîteva ceasuri — și suspectul recunoscîndu-l (dat fiind că după 19 august omul îi călca pe urme a treia oară), îl salutase politicos, rece, cum procedează orice om bine crescut, cînd înflănește „cunoscuți din vedere”. Un ins plin de zel, agentul — însă acum lehamăit și dezorientat: obișnuit să aibă de a face cu suspectii a căror unică grijă era să se ascundă de el, nu izbutea nicidecum să facă față ultimului „său” suspect — deoarece Maisz-Tilmațiu (sau cum l-o fi chemînd!) i se încurca mereu în picioare, i se așeza mereu sub priviri, dădea pur și simplu buzna peste dînsul, țînîndu-l (pe el, urmăriitorul!) sub teroarea ridiculei obligații de a se ascunde mereu de propriul său urmărit.

★

Bezna verilor rurale: jos, neguri albicioase, miroșind a turme și-a terburii încinse abia trezindu-se, sub primii stropi de rouă, din letargica zăpușală a zilei trecute; sus, dincolo de neguri, mai mult bănuț, scripetul stelelor și, din cînd în cînd, ferm, căderea lor — pe traiectoria evocînd nu știu ce gratuite incizii cosmice, fără finalitate, fără urmă.

Undeva — zumzetul sîrmelor comandînd vreun macaz, vreo barieră.

Din biroul de după rogojină — sforăitul cuiva și țâcăneala telegrafului.

Altundeva, pesemne într-o invizibilă cameră locuită și cu fereastra larg deschisă — un aparat de radio tușîndu-și către peron, în rafale, ba programul, ba paraziții...

Era și un greiere...

...Și, brusc, la aparatul de radio — rupere: Pauză. Pauză... pauză... un anunț gîfîit aritmic („Ascultătorii... la aparate... vom da... rămîneți... curînd... comunicat!”).

În sfîrșit!

...Și cînd ultimul cuvînt al comunicatului fu rostit... cînd din camera cu aparatul de radio izbucniră chiote fără șir (doli oamenilor care-și pierduseră capul — soț și soție, probabil)... cînd rogojina de pe ușa biroului de Mișcare fu smulsă de un celerist încă nu deplin treaz, urlînd cuiva nevăzută că „S-or gătat nemții mă! Scoal’, mă! S-or gătat nemții, mă!... Cînd, așa peronul fu invadat de lumina din birou, Iacob Mănescu și urmăriitorul lui se pomeniră alături: eot la cot... apoi ochi în ochi...

— Te bucuri, ai? mirii nehotărît agentul.

Părindu-i că Mănescu înainta, ori că avea de gînd să înainteze, să se repeadă, dădu înapoi holbîndu-se ca la o stație — aiurit nu de perspectiva încăierării, ci de neașteptata revelație a adevărului:

— „Aur... „contrabandă”... pe dracu! Ești politic, ai?... Comunist, ai?”

Îngrijorat acum de tăcerea, de neclintirea lui Mănescu, agentul se mai retrase un pas.

— Fie, despre mine: de-acu... cine, ce are?... Fie, dom’le, care ce vrea... Ai?”

Încă un pas înapoi.

— Eu... slujba. În cadrul serviciului: ordin, dispoziție... atîta! Altminteri... politica, eu... nimic, nicio-dată!... Ai?”

În sfîrșit! „Suspectul” — fostul suspect — se milostivi. Ori poate l-a luat gura pe dinainte și l-a răspuns fără voie (căci răspunsul a fost doar un miriit uscat, strecurat abia perceptibil printre dinții încheștați).

— Cară-te, nemernicule! Stînga-mpre’, pînă nu...

Era, se pare, — sută-n sută corespunzător — răspunsul necesar: agentul dispăru, prompt, în beznă. (Mănescu nu-l mai înțîlni, de atunci, niciodată).

În biroul Mișcării, cineva potrivise din nou rogojina pe ușa

...Cînd Mănescu, redobîndindu-și stăpînire de sine se dezmetică... cînd căpătă în sfîrșit conștiința coșmarului depășit, primul său gînd fu aprobarea acestei inițiative înțelepte: într-adevăr, era de prevăzută că „nemții” nu se vor retrage fără lupte... războiul nu se încheia... camuflajul trebuia chiar înărit... multe trebuiau întărite... și, firește, va fi nevoie de...

„Va fi nevoie de toți, acum! De toți!” încheie Iacob Mănescu, iritat și îndrîjit de vagul acestei încheieri, primul gînd al existenței lui legale; cu asta, porni spre biroul iarăși camuflat.

Valiza, baina, pălăria rămăseră de izbeliște (Cîntă vreme stăpînul li se numea riguros Emeric Maisz-Tilmațiu, nu cunoscuseră asemenea neglijență).

GEOLOGIA

În sprijinul economiei naționale

de acad. prof. AL. CODARCEA
președintele Comitetului Geologic

Dezvoltarea continuă și în ritm din ce în ce mai rapid a industriei socialiste în țara noastră este înlesnită, în măsură din ce în ce mai mare, de existența în subsolul patriei noastre a bogatelor zăcăminte de felurite substanțe minerale utile. Căutarea și punerea în evidență a acestor zăcăminte este sarcina geologilor și a tuturor specialiștilor care activează în strinsă legătură cu ei — chimiști, ingineri, economiști etc.

Cercetările geologice din țara noastră au început încă din secolul trecut, prima lucrare românească de geologie fiind scrisă acum 100 de ani de prof. Grigore Cobilcescu de la Universitatea de la Iași. Școala geologică românească își are începuturile în cadrul laboratoarelor de geologie și mineralogie ale universităților din Iași și București și în cadrul Biroului Geologic care a funcționat, începând din anul 1882, și a dat prima hartă geologică a țării la scara 1:171 800.

Un progres important în dezvoltarea geologiei și în formarea școlii geologice românești l-a constituit înființarea, în 1906, a Institutului geologic al României, care sub conducerea profesorului L. Mrazec, ajutat de dr. V. Popovici-Hațeg, prof. Sava Athanasiu, prof. Gh. Munteanu-Murgoci și dr. L. Edeleanu, a avut un rol important în studierea structurii geologice a subsolului, a solurilor și a bogățiilor miniere (în special a petrolului) țării noastre.

Unul dintre marile succese ale geologiei românești este descifrarea complicatei structuri în pinză de șariaj (șariaj=fenomen de transportare a pietrișului, a nisipului sau a pământului de către o apă curgătoare) a Carpaților Meridionali, anunțată acum 60 de ani de către Gh. Munteanu-Murgoci, una dintre marile figuri ale științei geologice din țara noastră, de la moartea căruia s-au împlinit anul acesta 40 de ani.

O dată cu instaurarea regimului de democrație populară, și în special după anul 1948, în avântul general de lichidare a inapoierei economice și culturale a României, moștenită de la regimul burghezo-moșieresc, și a transformării țării noastre într-o țară industrial-agrară înaintată, partidul clasei muncitoare a trecut la înfăptuirea unei politici geologice noi, care să constituie una din pilonii importante ale construirii socialismului. A fost creat Comitetul Geologic pentru cercetarea și explorarea bogățiilor subsolului, au apărut puternice organizații de prospecțiuni și explorări geologice la departamentele industriale extractive, bogat dotate cu cele mai moderne aparate și utilaje, în scopul descoperirii rezervelor de substanțe minerale utile, necesare industrializării țării, precum și a cercetării solurilor și a apelor subterane, în legătură cu sarcinile agriculturii noastre socialiste.

Partidul și guvernul republicii noastre au acordat o permanentă atenție acțiunii de sporire a inventarului nostru de materii prime minerale, alocând sume considerabile pentru cercetarea sistematică și științifică a subsolului țării. Ca urmare, activitatea geologică de cercetare a bogățiilor miniere din subsolul patriei noastre a luat o dezvoltare extraordinară, descoperindu-se numeroase și bogate zăcăminte de substanțe minerale utile, care au fost puse la dispoziția industriei naționale în puternică dezvoltare. Așa, de exemplu, în anii regimului democrat-popular cercetările geologice și geofizice, verificate printr-o intensă activitate de foraj, au dus la descoperirea unor noi zăcăminte de petrol în Oltenia, la Țicleni și Bîlteni, în Argeș, în Moldova, la Moinești și Tazlău și în alte locuri. Chiar

și în vechile șantiere petrolifere din Muntenia s-au descoperit noi zăcăminte în adâncime, sub zăcămintele în exploatare.

Zăcăminte foarte mari de cărbuni energetici (lignit) au fost descoperite și puse în exploatare în Oltenia, la Rovinari pe Jiu și în Bazinul Motruului, care vor alimenta marea termocentrală ce se construiește lângă Craiova. S-au mărit considerabil rezervele de minereu de fier în masivul Poiana Ruscă și în zona munților vulcanici din Transilvania, la Lueta și Mădăraș. Un nou zăcămint a fost pus în valoare la Căpuș lângă Cluj. În munții Pădurea Craiului au fost puse în evidență rezerve mari de bauxită, materia primă pentru extragerea aluminiului, pentru prelucrarea căreia se construiește combinatul de aluminiu de la Slatina.

Succese importante s-au obținut în zonele erupțiilor vulcanice terțiare din partea de nord a țării, la Baia Mare, în Munții Oașului, ai Toroiegi și Rodnei, în Munții Apuseni, unde s-au descoperit noi filoane metalifere. De asemenea, în Munții Bistriței, și în munții Banatului, la Moldova Nouă, precum și în masivul Poiana Ruscă, lucrările geologice și miniere au pus în evidență noi rezerve de minereu de metale neferoase.

Specialiști din secția de geofizică a Institutului de cercetări geologice, efectuând măsurători pe teren în vederea descoperirii de noi zăcăminte de minereuri

O bogăție foarte importantă o constituie zăcămintele de substanțe minerale nemetalifere, cum este baritina de la Ostra (regiunea Suceava), caolinele din Dobrogea și din masivul vulcanic al Harghitei, bentonitele din Dobrogea și din Țara Oașului, diatomitele din valea Buzăului și Dobrogea de sud, sulful din Călimani, marmurele, cineritele, dolomitele, calcarele, gipsurile și multe altele, descoperite și puse în valoare în anii puterii populare.

Nu mai puțin importante sînt realizările geologilor în domeniul alimentării cu ape potabile și industriale. Menționăm platforma Cotmeana de la Vest de Pitești, unde s-au identificat, în adâncime, prin foraje, strate acvifere de bună calitate. De asemenea s-au descoperit noi surse de ape minerale la Iași și s-au mărit debitele apelor minerale exploatate în numeroase stațiuni balneare.

În ultima vreme, în partea de vest a țării, la Oradea și Băile Victoria, s-a descoperit o nouă bogăție, apele hipertermale (87°C); avînd debite mari, ele vor fi folosite la termoficare.

În cercetările lor, geologii folosesc diferite metode noi. Au fost introduse metode geochimice de prospecțiune pe teren și de cercetare în laborator. Sînt de relevat studiile de geotermometrie asupra mineralelor din formațiunile filoniene hidrotermale, studiile cromatografice, determinarea vîrstei ab-

solute a rocilor prin metoda potasiu-argon.

Un avînt cu totul remarcabil au luat lucrările de cercetări geofizice, în special cele seismice cu metode de lucru dintre cele mai moderne: metoda corelației undelor refractare, metoda recepției direcționale reglabile și altele. Menționăm pe lingă metodele clasice gravimetrice, magnetometrice, electrometrice și radiometrice, introducerea ridicării magnetice a întregului teritoriu al țării din avion, iar în electrometrie, a metodelor polarizației naturale și a polarizației provocate.

S-au dezvoltat metode statistice de studiu în cercetarea geologică, de exemplu în sedimentologie pentru determinarea direcției paleocurenților în bazinele de sedimentare ale flișului Carpaților Orientali, metode stratigrafice de studiu în șisturile cristaline.

Toate aceste metode de cercetare au condus la o mai bună cunoaștere a constituției geologice a subsolului patriei noastre și la orientarea judicioasă a lucrărilor de descoperire de noi zăcăminte de minereuri.

Geologii romîni au muncit și vor munci și de acum înainte cu entuziasm la opera de construire a socialismului în patria noastră, evidențiind mereu noi și însemnate rezerve de substanțe minerale utile.

MAGAZIN ȘTIINȚIFIC

OGLINZI SOLARE PENTRU RECOLTE

La Academia de științe a Kazahstanului, savanții sovietici au realizat o oglindă alcătuită din 200 de panouri de sticlă. Cu ajutorul lor, lumina soarelui este captată și trimisă cu puteri înecite deasupra câmpurilor de cereale și grădinelor de zarzavat. Insoțirea suplimentară este folosită și pentru a spori randamentul incubatoarelor.

O RASĂ DE BOVINE TROPICALE ?

Zoologii australieni sînt pe cale de a realiza o rasă de vaci care să răspundă necesităților populațiilor din zonele tropicale, rezistînd perfect condițiilor locale de climă și vegetație. La început, specialiștii australieni au încrucișat animale din două rase indiene, rasa numită „Red Sindi” și aceea zisă „Sahival”, cu animale din rasa „Jersey”. În-

crucișările au fost făcute în așa fel încît să se păstreze 50 la sută din singele raselor din India și la generațiile viitoare rezultate din specia obținută inițial. După primele constatări, animalele astfel create au aceeași rezistență la climatul tropicelor ca și a bovinelor din India, dînd totodată cam două treimi din producția de lapte obișnuită a vacilor „Jersey”.

Cooperative agricole de producție Crescători de viermi de mătase

Ministerul Industriei Ușoare, în colaborare cu Consiliul Superior al agriculturii și cu sprijinul Consiliului Național al Femeilor, organizează și în acest an concursul cu premii în obiecte pentru stimularea frunțașilor în producția de gogoși de mătase.

Condițiile pe baza cărora se stabilesc cîștigătorii la acest concurs sînt prevăzute în „Criteriile” respective, ele fiind următoarele:

1. producția medie de gogoși de mătase realizată la gramul de sămînță ;

2. procentul de gogoși de mătase cal. I-a față de total producție obținută ;

3. cantitatea de sămînță luată în creștere.

La acest concurs pot participa toate categoriile de crescători de viermi de mătase și anume :

— cooperativele agricole de producție care organizează creșterea viermilor de mătase în incinta cooperativei sau la domiciliul membrilor cooperatori ;

— școlile

— crescătorii cu contracte individuale.

Crescători de viermi de mătase

Organizînd în bune condițiuni creșterea viermilor de mătase și aplicînd metodele științifice de creștere veți obține producții mari de gogoși de mătase și de bună calitate mărindu-vă astfel șansele de a obține unul din premiile în obiecte acordate la acest concurs.

Amănunte suplimentare cereți la oficiile raionale sau întreprinderea regională D.C.A.

PE GLOB

RHODESIA DE SUD

Rhodesia de sud a atras în repetate rânduri atenția opiniei publice mondiale asupra evoluției politice din această țară: ultima dată, cu ocazia așa-ziselor alegeri, desfășurate la 7 mai, de fapt, o mascaradă electorală care urmărea consfințirea dominației colonialiștilor englezi asupra majorității pe care o reprezintă populația neagră. În aceste pseudo-alegeri, partidul rasist „Frontul rhodesian”, condus de primul ministru Ian Smith, a obținut 50 de locuri din totalul de 65 care compun noul parlament, iar comentarii de presă califică acest rezultat ca o „alunecare spre dreapta”, exprimând intenția colonialiștilor de a instaura în Rhodesia de sud o dictatură rasistă de genul celeia din Republica Sud-Africană.

Valoarea reală a scrutinului apare dacă analizăm câteva cifre. Din totalul de 250 000 coloniști, cei care reprezintă populația albă, au participat la vot 100 000, iar din totalul de 2 500 000 africani, doar 15 000. Dacă ținem seama și de faptul că cele două mari partide ale populației de culoare — Uniunea Națională Africană și Uniunea Populului african Zimbabwe, ai caror conducători se află întemnițați, — au lansat un apel pentru boicotarea unor asemenea alegeri, este limpede că imensa majoritate a țării n-a fost consultată și că primul ministru Ian Smith i-a fost foarte comod să fabrice un parlament marionetă.

De fapt, discriminarea politică practică în alegeri oglindește situația reală existentă în țară în diverse domenii ale activității economice, politice și sociale. Redactorul revistei vest-germane „Der Stern”, Rolf Thielle, definea situația din Rhodesia de sud ca „un apartheid în curs de perfecționare”. Ce înseamnă aceasta? Viața africanului e alcătuită numai din îngrădiri. El nu are dreptul să-și părăsească domiciliul fără o autorizație specială, nu poate locui în cartierele rezervate albilor, nu se poate arăta pe stradă fără un permis special, nu are voie să presteze munci rezervate albilor și poate fi orișind concediat; nu-i este permis să frecventeze cinematografe și restaurante destinate populației albe.

În orașe, africanii locuiesc în așa-zisele „locații”, cartiere mărginașe în care, așa cum constată un redactor al revistei engleze *New Statesman*, „te îngrozește fața lividă a foamei. Copiii au ochii infometăți, capete rahitice, minule slabe, burți umflate, fețe cu o expresie gravă, pierdută”.

La sate, africanii trăiesc în „rezervații”. Iată cum descrie reporteurul englez William Kingsley un sat din rezervația Gibi, vizitată de el: „Colibe îngropate mai mult în pământ, înăuntrul câțiva pari și între ei o impletitură de nuiele: patul. Este locul unde trăiesc și se odihnesc câte 10—12 persoane. Stăpînul unei asemenea colibe ne duce la ogorul lui: un petec de pământ sterp, nisipos. Cu trudă

cumplită reușește să smulgă atita fasole și porumb — cit să-și țină zilele, pe jumătate infometat”. Asta nu înseamnă că pământul Rhodesiei nu este fertil, dimpotrivă. Dar coloniștii au pus mîna pe pământurile bune, gonindu-i pe africani spre pământurile nisipoase, unde se află așa-zisele rezervații.

Situația economică, socială și politică din Rhodesia de sud este în contrast cu frumusețile și perspectivele pe care le-ar avea țara dacă ar fi realmente independentă și ar avea un regim democratic.

Locurile cu vegetație luxuriantă de o sălbatică frumusețe ale acestui colț al Africii au fost descrise de marele scriitor american Ernst Hemingway, în cartea „Colinele verzi ale Africii”.

În partea de vest a țării se află cascada Victoria, una din marile minuni ale lumii, cea mai mare și mai frumoasă cascadă de pe glob, descoperită de exploratorul Livingston în 1855, vizitată de numeroși turiști din lumea întreagă. În Rhodesia există savane și jungle, cu o vegetație excepțional de bogată, cu specii de floră impresionantă prin dimensiunile lor (baobabul ajunge pînă la 8—10 metri grosime), folositoare pentru hrana animalelor și ca material de construcții.

Apele Zanzibarului și ale râului Zambezi oferă mari posibilități pentru construirea de hidrocentrale. Recent, a fost construită hidrocentrala de la Kariba, cu o putere de 600 megavolți, prin zăgăzirea apelor râului Zambezi. Energia electrică obținută aici, depășind nevoile actuale ale Rhodesiei de sud, este furnizată în mare parte Rhodesiei de nord și Mozambicului. Această hidrocentrală constituie numai un singur exemplu al uriașelor posibilități pe care le-ar avea țara dacă ea ar urma drumul industrializării, al fructificării terenurilor agricole, al schimbărilor sociale și al democrației politice.

Orizontul politic al Rhodesiei de sud este, deocamdată, întunecat. Primul ministru colonialist, Ian Smith, aflat actualmente într-un concediu la Londra, pe care o va părăsi la 17 iunie, a afirmat într-o cuvîntare de „rămas bun” la Asociația Scriitorilor din Commonwealth: „Dorința mea ar fi ca Marea Britanie să acorde independența Rhodesiei de sud înainte de sfîrșitul anului, pentru că altfel, independența va fi declarată acum”.

Această așa-zisă „independență” ar consfinți actuala constituție rasistă care acordă drepturi exclusiv populației albe, ar îndrepta Rhodesia de sud spre o alianță politică și militară cu celelalte două state colonialiste, Republica Sud-Africană și Portugalia și ar constitui un mijloc al guvernului Ian Smith de a rezista presiunilor tuturor statelor africane, a opiniei publice din Anglia ca și a opiniei publice mondiale, împotriva politicii de discriminare rasială dusă în această țară.

ION MIHĂILEANU

PROIECT DE LEGE NEPOPULAR

După dezbateri agitate, Riksdag-ul suedez a aprobat un proiect de lege propus de ministrul Agriculturii, Erik Holmquist, prin care se abrogă o lege din anul 1925, potrivit căreia era interzis să se vîndă sau să se transmită societăților pe acțiuni pămînturile țăranilor și pădurile.

Cum era de așteptat, proiectul cu pricina a provocat, așa cum relatează ziarul „Stockholms Tidningen”, un mare scandal. Marele capital, inclusiv cel străin, va avea astfel posibilitate să facă o concurență zdrobitoare țăranilor, accelerînd și mai mult ritmul ruinării micilor gospodării țărănești.

PRIMA FERMĂ DE STAT

De curînd, în localitatea Ditinne, situată pe platoul Fota-Djalon, cea mai importantă zonă de creștere a vitelor din Republica Guineea, s-a dat în folosință prima fermă experimentală de stat pentru creșterea animalelor.

Ferma din Ditinne reprezintă o gospodărie mare, înzestrată cu tot ce e necesar pentru îmbunătățirea rasei animalelor, crescute în această țară și pentru a populariza cele mai noi metode de întreținere a animalelor.

ÎN GREVA

Peste 500 000 de muncitori agricoli și țărani arendași italieni au intrat într-o grevă, revendicînd reducerea săptămîinii de lucru, salariul egal la muncă egală, pentru femei și bărbați, precum și încheierea unor noi contracte de arendă.

B. A.

Din programul de radio și televiziune pe săptămîna 6 iunie — 12 iunie

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE STIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23.52; programul II: 7.30; 10.30; 14; 18; 21; 23; 0.52; programul III: 16; 21.30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 8; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 23.52; programul II: 7.30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 0.52; programul III: 18; 21.30.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 7.30 — Jurnalul satelor; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.06 Cîntă Ion Cristoreanu și Iluță Rudăreanu — muzică populară. 11.30 Muzică populară cerută de ascultători. 20.20 Teatru la microfon premiera „Maria Stuart”. 21.50 Doine; programul II: 9.00 „Scrisori pe portativ” — muzică populară. 13.30 Noi înregistrări ale orchestrei de muzică populară „Flacăra Prahovei” din Ploiești. 14.30 La microfon Satira și umorul. 15.15 Selecțiuni din opera „Ana Lugojana” de Filaret Barbu.

LUNI: programul I: 9.00 Muzică populară din Muntenia. 11.15 „Conduși de partid, spre noi victorii” — emisiune de cîntece. 11.30 Melodii populare interpretate de Maria Schipor, Vlad Dionisie și Florea Ciocăc. 15.31 „Trandafir cu trei crenguțe” — emisiune de cîntece și jocuri populare. 16.15 Din succesele ansamblului de cîntece „Clocirlia”. 18.05 Muzică populară cerută de ascultători. programul II: 10.00 Program de cîntece și jocuri populare. 12.30 Cîntece și jocuri din diferite regiuni ale țării. 13.30 Ion Creangă și Alexandru Odobescu în măștile și documente literare. Evocare de Teodor Virgolel. 14.35 Interpreți de muzică populară. 20.40 Muzică populară interpretată de Maria Cornescu și Dumitru Fărcaș.

MARTI: programul I: 8.06 Din folclorul muzical al regiunilor patriei. 10.03 Cîntă corul Casei de cultură din Piatra Neamț. 10.20 Călătorie muzicală. 12.30 Muzică populară interpretată de Raveca Săndulescu, Aurică Piculeaș și Stanciu Simion. 14.10 Almanahul melodilor. 15.30 Itinerar folcloric muzical. 17.25 Program de muzică populară cerută de ascultători. 18.15 „O melodie pe adresa dumneavoastră”; programul II: 17.15 Prelucrări de folclor de Boris Marcu. 18.15 „Metafore la harta sesenului” — Pagini de reportaj de Geo Bogza.

MIERCURI: programul I: 9.30 Cîntece și jocuri populare. 15.00 Cîntă „Pagini din istoria muzicii românești”. 15.45 Muzică populară interpretată de Ana Balaci și Stefan Lăzărescu. 21.15 „Auto-graf pe o carte nouă” De vorbă cu Ion Horea, despre volumul său de versuri „Umbră ploilor”; programul II: 10.32 „Cine m-aude cîntînd”, program de cîntece populare. 12.15 „Drag mi-l bade de tine” — emisiune de cîntece și jocuri. 16.00 Muzică populară interpretată de Maria Peter și Toni Iordache. 18.30 Capodopere ale literaturii: „Casa Budenbroock” de Thomas Mann. 19.05 Melodii populare la cererea ascultătorilor. 19.30 Teatru la microfon „Pleul” comedie de Liviu Rebreanu.

JOI: programul I: 9.25 Cu cîntecul și jocul pe plaiuri moldovene. 12.30 „Cîntare partidului” — emisiune de versuri. 12.45 Fragmente din „Divertismentul rustic” de Sablin Drăgoș. 13.05 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 15.34 Tineri interpreți de muzică populară. 17.15 Cu microfonul prin regiunea Dobrogea. 17.35 Din comoara folclorului nostru: cîntece și jocuri din jurul Drăgășanilor; programul II: 11.03 „Partid iubit” — emisiune de cîntece. 19.05 Romante pe

versuri de Mihail Eminescu, Vasile Alecsandri și George Coșbuc.

VINERI: programul I: 8.35 Muzică populară interpretată de Gheorghita Ristea și Ion Gîrbăcea. 10.03 Teatru la microfon „Ancheta” adaptare radioteatrală după plesa lui Al. Volitin. 12.30 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Banatului” din Caransebeș. 14.10 Două inimi și o melodie. 15.00 „Pădure, dragă pădure” — program de muzică populară. 16.15 Cîntece populare cerute de ascultători; programul II: 9.03 „Melodii populare”. 15.10 Soliști ai Teatrelor muzicale din Galați și Brașov. 16.00 Muzică populară interpretată de Sofia Popa și Ion Lipan.

SÎMBĂTĂ: programul I: 8.06 Orchestre de muzică populară din diferite orașe ale țării. 9.00 Formații de muzică ușoară. 10.03 Cîntă corul Combinatului metalurgic Reșița, dirijor Ion Romănu. 11.00 Popas pe plaiuri olteneste — muzică populară. 15.45 „Pe Mureș și pe Tîrnava” — emisiune de cîntece și jocuri populare. 19.13 Variații muzicale. 20.45 Cîntec și jocuri populare îndrăgite; programul II: 10.30 Buchet de melodii populare. 12.00 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 19.30 „Ape și harpe” — Călătorind de-a lungul apelor țării — Pagini de reportaj prezentate în montaj literar.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: Reportajul filmat: Sate care și-au schimbat numele. La ordinea zilei: Îngrijirea culturilor prășitoare. Iglina laptelui. Film documentar. Frumusețile patriei: Sfîna de Vale. Întrebări și răspunsuri. Muzică populară românească. Cîntă o formație condusă de Florian Economu. Soliști: Maria Iătărețu, Damian Luca — artiști emeriti. Ana Ispas, Vlad Dionisie, Florica Rogdan, Botoca Efta.

După amiază — Duminică sportivă. Transmisiune de la Stadionul Republicii a meciului de fotbal dintre selecționatele București-provincie. Vor evolua foști jucători internaționali.

19.15 Filmul documentar: „Scoarte populare”.

19.30 „Cu mască sau fără mască” — variații-concurs. Vor colabora interpreți cunoscuți ai genului, de data aceasta travestiți, spectatorii fiind solicitați să-i identifice în timpul spectacolului.

LUNI

20.15 Film „Viață ușoară”.
21.55 Spectacolele săptămîni.
22.10 Seară de muzică de cameră.

MIERCURI

20.00 Emisiune de teatru: „Gaițele” de Al. Kiritescu. Interpretează un colectiv al Teatrului C.F.R. Giulești.

JOI

20.00 Realitatea socialistă a patriei noastre — Izvor de inspirație. Masă rotundă.
20.40 Film: „Frumoasa și fiara”.
22.10 Atlas folcloric. Zona Făgăraș-Sibiu.

VINERI

21.00 Avanzpremiera.
21.35 Muzică distractivă cu... Gigi Marga și Alexandru Imre. Coregrafia: Ion Alexe.

SÎMBĂTĂ

20.45 Păpuși lumeste — Cantonete comice de Vasile Alecsandri.
21.45 Fantazie și ritm.
22.15 Retrospectivă umoristică. Emisiunea a IV-a cu... Horia Căciulescu.

Populația Rhodesiei de sud manifestînd pentru adevărată independență

PAPAGAL

Nu te-nărca de maxime celebre
 Și nu căta prilejul de citare,
 De-i alb pe negru-ori negru pe-alb,
 se pare,
 Nu s-a fixat culoarea unei zebre.

Tu nu-ncerca, prin alții, să fii soare,
 Să strălucești ca steaua prin tenebre,
 Că s-ar putea să-ți faci degeaba febre,
 Și-n ce vorbești să n-ai nici haz, nici sare.

De vrei ca lumea-ntregă să te-admire,
 Aruncă haina vorbelor, subțire,
 Și spune-o cum ți-i felul, bade Dincă.

Incearcă să fii tu măcar o dată,
 Vorbindu-ți vorba simplă și curată,
 Că nu ești papagal de caterincă!

LUCIAN RADAN

Deandoaselea

Pe Mitache vi-l puteți imagina cum doriți. Nu l-a tras nimeni în poză și nici un pictor nu s-a grăbit să-i facă portretul. Dacă m-aș apuca să-l desenez pe hîrtie, zău că n-ar ieși mai nimic. Decît poate un fel de abur încîlcit și turbure.

Vreți să știți de ce? Pentru că Mitache e om și nu prea. Ce-i drept, are două picioare, dar preferă uneori să umble în mîini. Are și o pereche de ochi, dar îi ascunde, cînd vrea, la subsuoară. Posedă și ceva creier, dar și-l scurge, la nevoie, tocmai în coate.

Îl dibuiesc eu, într-o zi, chiar în toiul semănatului de primăvară. Zace lungit la umbră, cu mîinile sub cap. Cînd mă uit mai bine, văd că-i lipsește nasul de pe figură.

— Măi Mitache — îl strig surprins — unde ți-e nasul?

— Nasul? — mă îngîină el și clipește șiret de la subsuoara stingă. L-am vîrît în buzunar.

— Lasă gluma, omule, ce vorbești în dodii?

— M-ai văzut dumneata, că glumesc? Lua-l-ar naiba de nas! Nici să chiulești nu te lasă, răsuflătoarea dracului! Cum a dorm, cum începe să sforăie de

m-aude satul. Așa, înțelegi, i-am luat piuitul.

Veți zice că Mitache nu e decît un prost. Cu asta nici eu nici dînsul nu putem fi de acord. Adevărul adevărat e altul: Mitache e un om scornit de mine.

M-am trezit într-o bună dimineață că-mi țopăie în cap și-mi cere să-i fac vînt în lume. Zis și făcut. La urma urmei, dacă te gîndești bine, un om mai mult nu strică.

Dar cînd se văzu afară, apoi țin-te nene. Îmi veni să intru în pămînt de rușine. Ieșise o viață pe dos, cu purtări încurcate și aiurea.

Într-un cuvînt, Mitache e o făptură cam alandala. Nici om să-i zici, nici Cuțu să-l strigi. Unde calcă și drege, bine nu s-alege.

Acu, spuneți și dv., ce-i de făcut? Barem să-l arăt cu degetul o dată pe săptămîină, aici, în „Albina”. Îl încondeiez eu, lăsați pe mine.

Și dacă, cine știe, în una sau alta din cite voi spune veți găsi o cît de mică asemănare cu vreun om în carne și oase, atunci vinovatul, scuzați vă rog, nu sînt eu.

PREFAȚĂ LA MITACHE

de EUGEN FRUNZĂ

UN...SĂRITOR

de I. PELTZ

Intr-o stradă, — undeva la București. A început să plouă, așa cum se și cuvine în luna mai. Un bătrînel (cu pardesiu, umbrelă și ochelari) s-a oprit pe trotuar, descumpănit. Incearcă să citească tăblițele de pe un bloc impunător.

Un bărbat, gras și gros, într-o scurtă de piele, țese de la bufetul din colț, îl zărește pe omulețul care citește tăblițele și, zimbînd ca unei cunoștințe vechi, i se adresează pe un ton intim:

— Ce cauți, unchiule dragă?

Bătrînelul își înalță capul spre noul sosit: nu-l cunoaște.

— Caut Biblioteca de de Stat... Biblioteca Centrală de Stat!

Și timid:

— Mă cunoașteți?

Bărbatul bine zidit îl bate, amical, pe umăr:

— O să facem cunoștință!... Ce-ceai că cauți?

— Biblioteca Centrală de Stat!

— Aha! B'lioteca!... Și ce-ai cu ea?

— Răi... am nevoie de ceva date... Din Miron Costin!

— Zău? Și ca ce?

— Sînt învățător pensionar. Scriu o carte despre cronicari.

— I-auzi? Și de unde ești de loc, unchiule?

— Din Popești-Leordeni.

— Nu mai spune! Pe Tase Ochistrimb îl cunoști?

— Nu cred... Eu am avut catedră la Snagov... De cînd cu pensia m-am aciutat pe

lingă fată... Am o fată măritată la Popești-Leordeni.

Ploaia s-a înțepit. Bărbatul gras și gros e din ce în ce mai bine dispus.

— Nu vă supărați, reia omulețul pirpiriu, poate știți unde-i Biblioteca Centrală de Stat? Mi-e timpul foarte prețios!

— Cred! Și ce-ceai că faci la b'liotecă?

— Un studiu! Un studiu despre cronicari.

— Tît! Tît! Tît! se miră celălalt. Și e greu?

— Mde... Pe mine mă interesează tot ce e istorie!

Am să mă ocup și de Neculce!

Grăsanul nu-și mai încapă în piele de bucurie ca la aflarea cine știe cărei vești îmbucurătoare.

— Zi îl cunoști pe Neculce! Băiat deștept! Ai fost pe la el?

— Cum?

— Nu te mai a... unde după deget! A „greșit”

băiatu' la socoteli și l-au scos de la cooperativă. S-a mai odihnit puțin la... știți 'mneata... la răcoare... Da' acu' — ce zici? — s-a cumîntit?

— Nu vă supărați... e o neînțelegere... Eu vă spuneam de Neculce, cronicarul...

— Cro... Cro...

— Cronicarul!

— Nu de Niță? Neculce Niță, — Ioniță, de la Cooperativă, de-i zice Ioniță băiat de oraș?

— Nuu... E vorba de cronicarul Neculce!

— Așaa? Păi de ce nu spuseși de la început? Și ce-ai cu el?

— După Miron Costin... o să mă ocup și de el!

— Ocupă-te... ocupă-te... că și de Neculce al meu s-a ocupat... Da' a scăpat! Nu fac eu mai bine? Și pentru că veni vorba: ai ceva pentru talcioac?

— Pentru...

— Talcioac! Ți le vînd momental!

Plouă și mai virtos. Bătrînelul pare tot mai grăbit. Celălalt nu simte umezeala, încălzit și pe dinafară și pe dinăuntru.

— Ia zi, ai ceva pentru talcioac?

— Iertați-mă... trebuie să merg la Bibliotecă! Indrumați-mă, vă rog, la bibliotecă... Unde e?

— B'lioteca?

— Da: Biblioteca Centrală de Stat!

— Nu știu! Da' poate vrei la Caru' cu bere?

Îi intră pe-o ureche și-i iese pe alta... (Din revista „Vie Nuove” — Italia)

ȚEPI

Unui apicultor cu frecvență regulată la cercul de albinărit, dar codaș la muncă.

Căută să studieze Stup! de albine, fel de fel Dar cînd fu ca să lucreze Luă... trîntorii model.

Epitaful unei soții geloase care-și doarme somnul de veci lingă soț.

După-o viață zbuclumată. Doarme dusă lingă el... În stîrșit e-asigurată Că și dînsu-i e fidel!

AL. C. ALDEA

Unui pescar vorbăreț. De mirare stai cuprins Cînd l-auzi cît trîncănește Dar de-ntrebi: — Și ce-ai mai prins?

Tace, bietul, ca un pește.

Epitaful îngîmfatului. — Eu? Eu nu-s un oarecare! Eu... (și apăsa cuvîntul) Azi, oricît de rău îi pare Este una... cu pămîntul.

PUIU VIDA

Unui fotbalist cu șut defectuos.

Te-ntreb, prietene, deschis. Căci de necontestat ți-i darul: Cum calculezi așa precis De nimerești taman... portarul?

Unui vînzător care pune apă-n vin.

Îndoieli nu pot să-ncapă. Situația e grea: Ai băgat atîta apă, C-ai intrat și tu în ea.

AUREL CODREANU

Unuia care nu iese pe teren.

Colțurile de natură Îi plac numai în pictură!

Unui înfocat jucător de remi.

Cu pietrele de remi, speră Să facă dînsul... carieră?

Unui ospătar care servește greu.

Îi comanzi Fetească Și vine... Băbească!

TITI GHEORGHIU

Fachirul la neurolog (Din revista „Vie Nuove” — Italia)